

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 krov, za Ameriko pa 8 krov; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 250— za $\frac{1}{64}$ strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 10.

V Ptiju v nedeljo dne 19. aprila 1914.

XV. letnik.

Koroška kmetska zveza

priredi

proti kranjsko-prvaškim hujskarjam v gostilni Leitgeb v Sinčivasi (Kühnsdorf) in sicer v nedeljo dne 19. aprila 1914 ob 1. uri popoldne

veliko

zborovanje koroških domačinov

na katerem bode več državnih in deželnih poslancev govorilo. Govorilo se bode o narodnostnem vprašanju v šoli, sodniji in upravi, pa tudi o raznih gospodarskih zadevah.

Koroški kmetje! Pridite vsi!

Ubijalci slovenskega naroda.

Znano je, da se nobenemu narodu ne more pomagati z lepimi narodjaškimi frazami, mavec da je treba v prvi vrsti gospodarskega dela. Slovenski prvaki in voditelji obeh strank so to gospodarsko delo že od nekdaj znamenjali. Hujskali so pač slovensko ljudstvo v brezuspešno borbo proti nemškemu sosedu, v ostalem pa so se bogateli in mastili na troške revnega ljudstva, kateremu so iz samega narodnostnega navdušenja kožo čez ušesa vlačili.

Tako je bilo pri slovenskih voditeljih že od nekdaj in tako je tudi še danes. Kadar pa so ti junaki že pričeli kakšno gospodarsko delo, takrat je prišlo gotovo do poloma, ki je udaril slovenskemu ljudstvu zopet grozovite, desetletja nezacetljene rane. Omenjeno naj bode le gibanje propadlih konzumnih društev, polom glavne in drugih posojilnic, bankerot „Agro-Merkurja“ itd. v neskončni vrsti . . .

Nemce so slovenski voditelji vedno hudo sovražili, ker so Nemci gospodarsko pridni in razumni ter se ne pustijo od političnih lenuhov za nos voditi. Kar je gospodarsko pomembnega na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, pa tudi dalje proti jugu, vse to nosi pečat nemštva. Češ to dejstvo ne pomagajo nobene kričeče fraze.

Kdo si je pridobil največje zasluge na polju vinogradništva, sadjarstva, živinoreje itd.? Nemci! In od njih se je slovensko ljudstvo zamoglo učiti! Čegava je industrija v naših krajih? Fabrike v celjski okolici, rudniki v Velenju, Zabukovcu, Šoštanju, v Hrastniku, Trbovljah in Zagorju, na Dolenskem in Gorenjskem, na Goriškem in v Istri, v Dalmaciji? Večinoma nemške! In ljudstvo ve to ceniti, ljudstvo je delodajalcem hvaležno in razume, da prinašajo vsa ta velikanska podjetja denar v deželo!

Z grdo zavistjo gledajo slovenski politični voditelji ta naravni in razveseljivi razvoj. Kajti oni hočejo, da ostaja ljudstvo revo in v svoji revščini neumno. Zato poskušajo zdaj na vse pretege zlasti nemški industriji škodovati.

Zanimivi boj se vrši v tem oziru zdaj na Kranjskem. Nasilna klerikalna večina v kranjskem deželnem zboru sklenila je vsled svojega škandaloznega gospodarstva 5%-no deželno doklado na državne davke. To je seveda domača industrija hudo razburilo in bi jo napravilo za inozemsko konkurenco nezmožno. Ker so ostali tozadenvi koraki zvezne industrije pri vladni brezuspešni, pomagati si hoče industrija sama. Kranjska industrijska družba je sklenila, da preloži svoj sedež iz Ljubljane na Dunaj. Nadalje je sklenila, da bode vsa vsoja industrijska podjetja na Kranjskem opustila in ves obrat v Senvoli pri Trstu koncentrirala. S tem bode kranjska dežela enega največjih svojih davkoplăčevalcev izgubila. Tudi od papirne industrije Leykam-Josefstal se govorji, da bode svoje velike tovarne na Kranjskem zaprla in iz te vsled klerikalnega gospodarstva bankerotne kranjske dežele pobegnila . . .

Kako žalostne in hude posledice bode imelo to za kranjske davkoplăčevalce in sploh za vso tamošnjo gospodarstvo, si lahko vsakdo misli. Slovenski voditelji so v svoji nezmožnosti in v svoji politični zagrivenosti največji grobokop i slovenskega ljudstva.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Sicer skoraj ni besedice vredno, ako koga v lažnjivih časniških poročilih stranka napada, ki ima v celi fari le, reči in piše, š pristaže, in sicer enega doktorja, enega študenta ter enega učitelja. Ako zdaj tak poročevalec dogodek naravnost preobrne, da bi svoji stranki na noge pomagal, potem pač odgovor ne more škodovati. Kakor skoraj povsod, skušajo tudi tukaj liberalni slovenski gospodje, povzdigniti nikdar obstoječo slavo svoje stranke s pridobivanjem pristašev; ali spominjajo se bržkone mnogih dobrih južnic v farovžu in zato se nočejo s klerikalci

skregati. Zato morajo „Štajerčev“ stranko nadpatiti. Ker primanjkuje dejstev, se pa lažejo. In tako kakor ti gospodje doslej še največji lažnici med klerikalci ni znal resnice zavijati. Eno le en slučaj: Dne 22. februarja t. l. vršila se je volitev delegatov v okrajno bolniško blagajno Sv. Lenart. Skupina Sv. Trojica volila je že en teden popreje, pri čemur se prvaki niti udeležili niso. Pač pa so se grozovito napenjali, da bi v skupini Sv. Lenart zmagali. Ali tudi zaman! Kot član odbora bolniške blagajne bil sem tudi takrat v bolniški pisarni navzoč. Mogoče je, da so moji nasprotniki imeli takrat pobožno željo, da bi mene raje zunaj nego notri videli. Izrazili tudi želje niso. „Narodni List“ pa piše zdaj povsem ednostavno, da se je mene vun vrglo. Vprašanje je, ali bode ta laž omenjeni družbi pomagala; kajti volilci so bili večinoma do konca navzoči; zdaj vidijo tudi takratni naši nasprotniki, s kakimi sredstvi delujejo njih voditelji. Ali to laž se je tudi še iz nekega drugega vzroka izmislio. Pri neki volitvi delegatov prišlo je namreč do hude borbe s privaki. Takrat je moral slovenski voditelj dr. Gorišek kot „izvedenec“ tudi navzoč biti. Prišlo pa je že pred začetkom do sporazuma, brez da bi se vprašalo tega imenitnega izvedenca. Ali dr. Gorišek je vendar še menil, da mora priti z nekim podukom in prišel je v volilni lokal. Predno je prišel do besede, sem ga jaz že posril, da naj zapusti volilni lokal. To mu je bilo malo neprijetno. Obrnil se je v tej zadregi na predsednika in ker je bil ta tudi mojega mnenja, obrnil se je do mojega očeta; pa zman! Moji tovariši so že prostor do vrat očistili; in zato se je odločil ta „slovenski voditelj“ v zadnji sekundi, da raje „prostovoljno“ odlaže. In od tega časa ta stranka pri nas ni mogla trdnih tal najti. Dopis pa misli, da bode s takim prostaškim zavijanjem svoji bankerotni stranki pomagal. Naj le obdrži to vero! Jaz nimam tega mnenja. Da se dopis ne bode motili, se pod ta članek podpišem. Upam da bode tudi gospod nasprotnik imel toliko poguma, da bode prihodnji svoj članek podpisal; kajti s tem bode svojim tovarišem, ki še resnico ljubijo, najboljšo uslugo storil.

Sv. Trojica, 14. aprila 1914.

Gollof Ferdi.

Zobna krema

KALODONT
Ustna voda 17

Vse obolelosfi
sopilnih organov

oslovski kašelj, navadni kašelj, prehlajenje, influenca in pljučne bolezni

Dobi se v K. 4.— v vseh lekarnah.

pljučne bolezni

naduha zdravijo številni
zdravnik in profesorji vedno z

SIROLIN "ROCHE"